

Ο αἴλιος γενεγόριος ὁ θαυματουργός,
 εἰς τὸν προῦφραυτοῦ καμόναλέ
 γη, ὅτι ἔσσηδε ἔβραβη τοὺς χεῖ
 ριαμοὺς ὅπου ἔμαι, ἔς τοὺς βαρ
 βάρους καὶ χαλῶσις κλύοι, ἀμὰ
 πὸ τῆς ἀναμύτωις φάγωσι μα
 ραί, ἔρω καὶ τὸν ἄσπο ἔδωλόβυτα,
 ὅτι ἔσσηδε καὶ ἔβραβη ἄστωμα π
 ἔβραβη τῆς φῶσις ἄστωμα π
 πωσ ἀπὸ τῆς πῆρας ἀποθάμνη
 ἔπερ αὐτός ὁ αἴλιος, ἔρρη τὸν τὸν
 ἀσσηίου, ὅτι τὰς πορρόμια
 εἰς τῆς κοιλίας τὸν ἀμὸν ἔδω φῶσι
 χῶσις ἄσσηίου ἔβραβη ἄστωμα, ὅ
 μοίως δὲ τῆς ἀρροφαι ἔπτι
 κησέ τοὺς ἄσσηίου ἄμ καὶ ἀπὸ